

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ
ФАКУЛЬТЕТ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ТА РЕСТАВРАЦІЇ
КАФЕДРА СЦЕНОГРАФІЇ ТА КІНОСЦЕНОГРАФІЇ

ОСВІТНІЙ СТУПЕНЬ — БАКАЛАВР
МАЙСТЕР КУРСУ — МАСЛОБОЙЩИКОВ С.В.

КИЇВ-2023

ДИПЛОМНА РОБОТА

СТУДЕНТКИ ІV КУРСУ
МАЛЫЦЕВОЇ ОЛЕКСАНДРИ

СТО РОКІВ САМОТНОСТІ

Анотація

Моя робота відображає кіносценографію для твору «Сто років самотності» Габріеля Гарсія Маркеса.

Це твір в жанрі магічний реалізм, де реальне сплітається з фантастичним, змінюються покоління людей і різноманіття подій, а людина все ж залишається самотньою на цьому святі життя. Твір відображає конфлікт людини і світу, в якому вона може почуватись самотньо навіть серед людей.

Мене зацікавив цей твір через його глибоку філософічність, проблематику самопочуття людини у світі, буйство подій і містики, маючи такий наповнений твір, мені як художнику, цікаво з ним працювати.

Ідея сценографії

Уявіть собі, Латинська Америка, серед джунглів ми бачимо залишки океанського дна, що було тут колись - це мушлі, водорості, які водночас сплітаються й з пальмами та квітами джунглів.

Люди починають обживати ці мушлі, будувати собі дома, підлаштовувати простір під себе. На першому етапі люди повні мрій та сподівань, вони працюють для свого майбутнього.

Село зростає і стає все більш населеним та гучним, тут весь час свята та карнавали, в якийсь момент це стає просто неконтролюємою стихією де людині немає місця для розвитку та творення, тільки випивка і лотереї займають голови жителів Макондо.

А згодом до цих думок додається ще й думка про війну.

Коли війна приходить, військові наводять свій лад, починають валити дерева на продаж, в місто не ходять каравани з товарами і все занепадає..

Йде час, і ми вже бачимо як останні шматочки мушель розтаскуються на частини, Макондо зруйнований п'янками та іграми у війну.

Наприкінці починає підступати океан. Він поступово забирає собі своє, повертаючи життя на своє коло.

Так ми бачимо, що сто років пройшли, а людина прожила лише маленьке самотнє життя, від якого не бачити і сліду.

Костюми

Мелькіадес — це циган, чарівник і взагалі таємнича персона. В нього, як у циркача, є різні атрибути - наприклад, його накладні руки, і ми ніколи не знаємо де його справжні руки, бо він може почати користуватись однією з них. Також в нього є бубен, кільця для фокусів та інше.

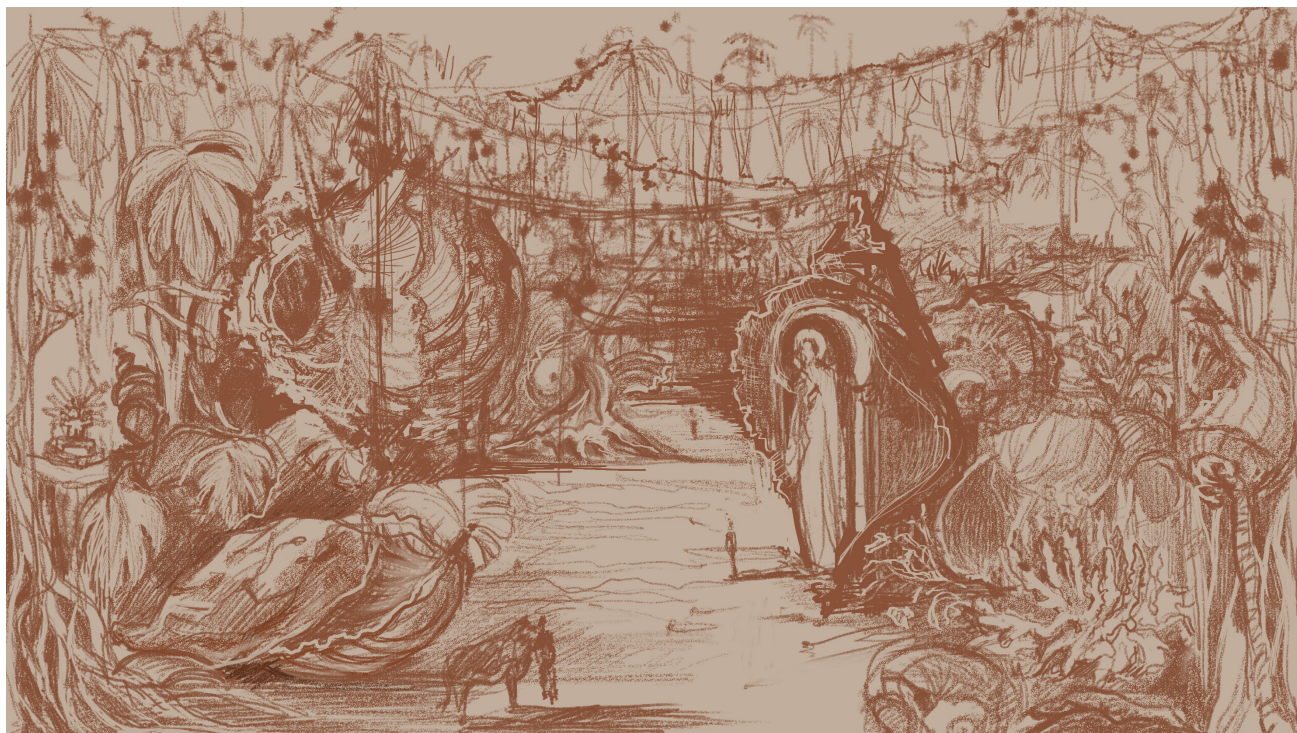
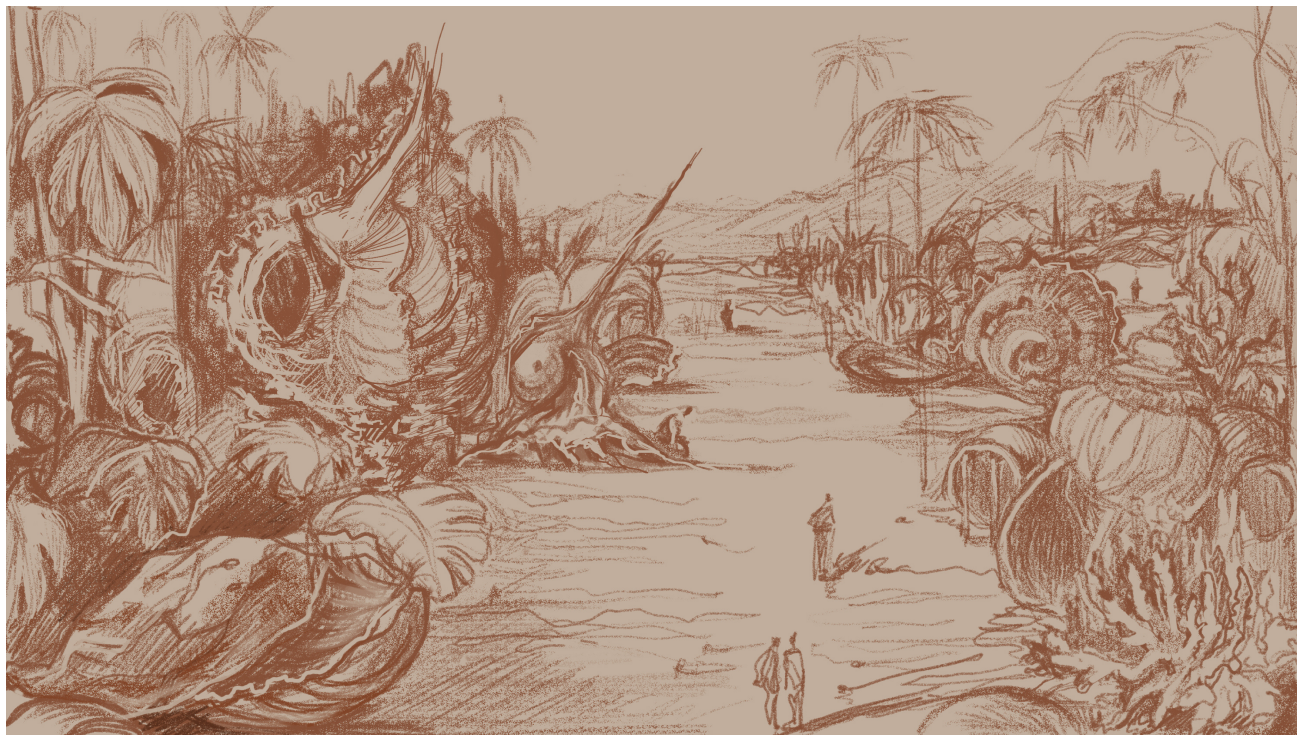
Урсула Буендіа — це мати родини, на якій тримається весь рід, якщо не все село. Це - людина-оркестр, її костюм відображає яка вона працююча. В неї є і риба в сітці, і лук сушений, друшляк, виделка, все, щоб одразу можна було нагодувати всіх нужденних.

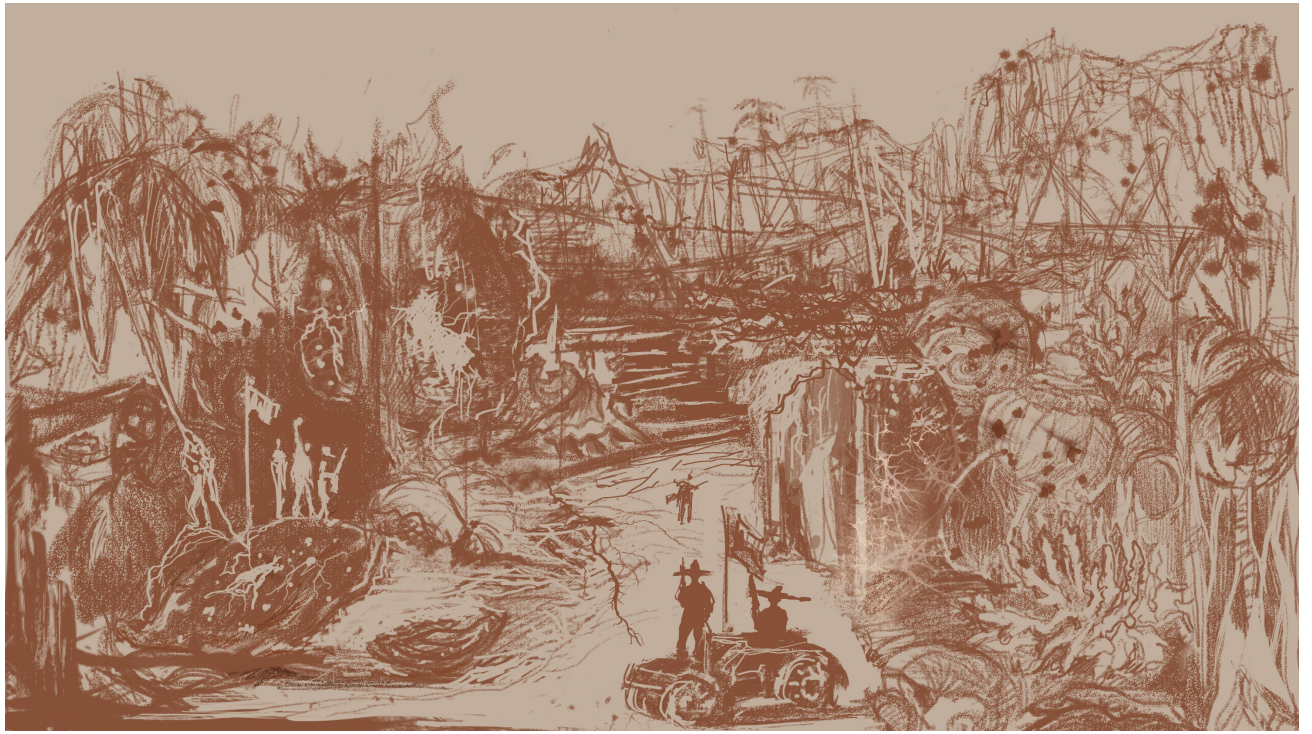
Хосе Аркадіо Буендіа — людина-дослідник, що займався алхімією, намагався сфотографувати Бога, тому в його костюмі присутні елементи алхімічних та інших інструментів, за плечем рюкзак-мушля, в яку він збирає рослини для своїх дослідів, та інші деталі.

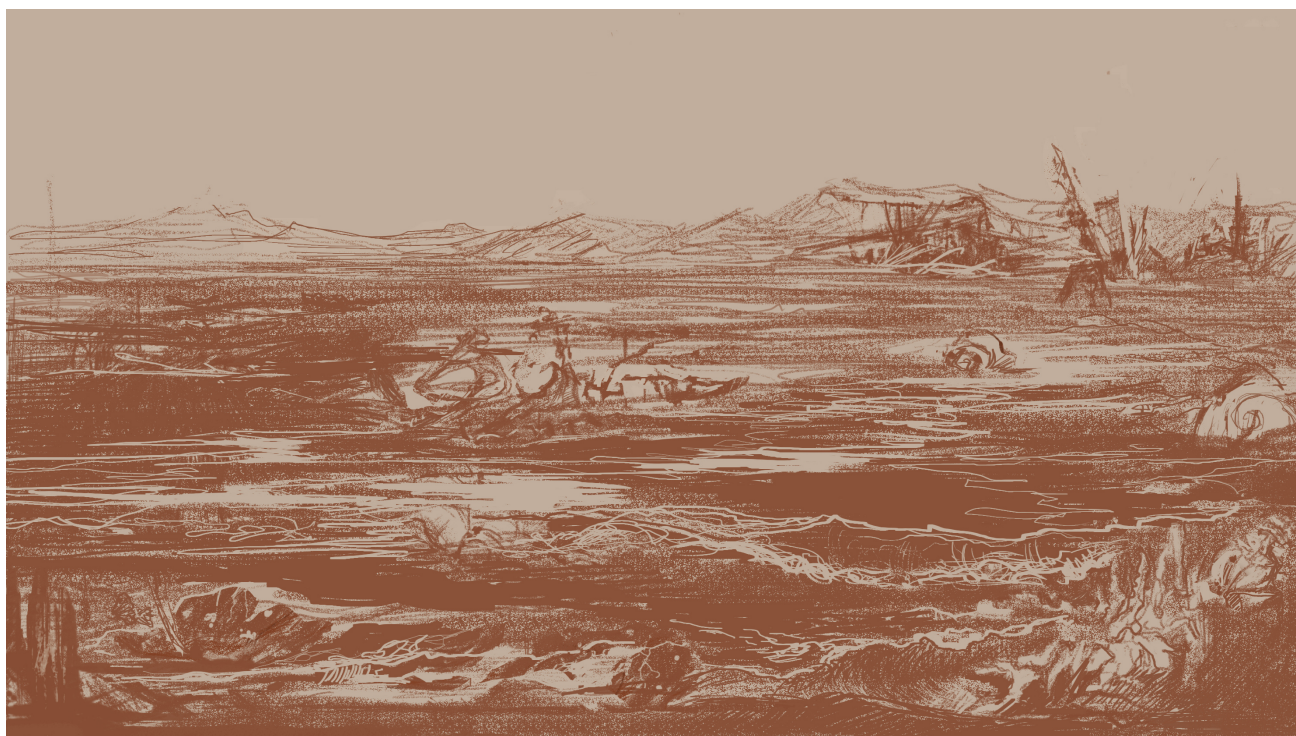
Полковник Ауреліано Буендіа — відрізняється від всієї родини, тому його костюм демонструє цю відстороненість і закритість, також він має зброю, а з його шляпи звисає золота рибка, яку він виробив.

Амаранта Буендіа — старша донька родини, вона мала нещасливе кохання, після чого закрила своє серце і наче поховала себе заживо - її костюм нагадує нам поховальний саван, а вуаль носили як незаміжні дівчата, щоб до них не залищались, так і вдови, а Амаранта застрягла між цьома станами.

Ескізи

Кольорова гама

Костюмы

При використанні сучасних технологій, передній план передбачено побудувати, на блакитному використати 3Д моделі, зелений стає фоном - пейзаж та гори.

